

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/822/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Győri Ítéltábla Pf.II.20.106/2024/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Dr. Kiss Gyula (a továbbiakban: indítványozó) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, melyben kérte a Győri Ítéltábla Pf.II.20.106/2024/7. számú ítélete, valamint a Székesfehérvári Törvényszék 9.P.20.138/2023/39. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 1.1 A bírósági eljárásban felperesként résztvevő indítványozóval szemben 2015-ben büntetőeljárás indult volt élettársa sérelmére elkövetett, előre kitervelten, aljas indokból, különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntettének kísérlete, valamint a közlekedés biztonsága elleni büntett miatt. 2015-ben polgári per is zajlott a Szolnoki Járásbíróságon a szülői felügyeleti jog gyakorlása tárgyában, amely egyezséggel zárult. A felek megállapodtak, hogy a gyermek kizárólagos felügyeleti jogát az anya gyakorolja, míg az indítványozó kapcsolattartási joga a büntetés-végrehajtási intézetben való fogva tartása idejére szünetel.
- [3] Az indítványozó letartóztatását 2019 januárjában megszüntették óvadék ellenében, és bűnügyi felügyelet alá helyezték, amelynek keretében Konyár településen kellett tartózkodnia, valamint távoltartást is elrendeltek a sértett vonatkozásában. A bűnügyi felügyelet szabályait a későbbiekben többször módosították az indítványozó kérelmére, így időszakosan lehetősége volt Vásárosnaményból Konyárra, valamint Nyíregyházára utazni munkavégzés és családi kapcsolattartás céljából.
- [4] 2021 januárjában az indítványozó kérelmezte a bűnügyi felügyelet és az óvadék megszüntetését, vagy legalább annak részleges feloldását, hogy találkozhasson

gyermekével. A kérelmet a bíróság elutasította, arra hivatkozva, hogy az indítványozóval szemben kiemelkedő tárgyi súlyú, élettársa sérelmére elkövetett élet elleni bűncselekmény miatt folyik eljárás, ami indokoltá teszi a kényszerintézkedést, különösen a szökés és elrejtőzés veszélye miatt. A döntés meghozatalánál figyelembe vették a sértett nyilatkozatát is, aki szerint indítványozóban "iszonyatos nagy gyűlölet van a mai napig felé" és a gyermek sem kíván vele találkozni.

- [5] 1.2. Az indítványozó fellebbezést nyújtott be, kérve a bünygyi felügyelet részleges feloldását meghatározott napokra, annak érdekében, hogy Szolnokra utazhasson a gyermekkel való személyes találkozás céljából. A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokon eljáró bíróság (a továbbiakban: másodfokú bíróság) az elsőfokú végzést helybenhagyta, azonban az újabb kérelem tárgyában eljárásra utasította a Nyíregyházi Törvényszéket, mint elsőfokú bíróságot (a továbbiakban: elsőfokú bíróság), amely végzésében elutasította a részleges feloldást. A végzésének indokolásában kitért arra, hogy a kényszerintézkedés hatálya alatt az indítványozó mozgási szabadsága korlátozott, ennél fogva a kapcsolattartása is, mely a kényszerintézkedés jellegével szükségképpen együtt járó korlátozás, melynek nem szubjektív szempontok szerinti, hanem a törvény által konkrétan meghatározott okai vannak. A fellebbezés folytán a másodfok ismét helybenhagyta az elutasító végzést.
- [6] Az elsőfokú bíróság az ügydöntő határozat kihirdetésével a bünygyi felügyeletet megszüntette és elrendelte az indítványozó letartóztatását azt követően, hogy nem jogerős ítéletével bűnösnek mondta ki az indítványozó terhére rótt bűncselekményekben, ezért őt szabadságvesztés büntetésre ítélte, amely 2023. január 25-én vált jogerőssé.
- [7] 1.3. Az indítványozó keresetet nyújtott be a Székesfehérvári Törvényszékre (a továbbiakban: Törvényszék), amelyben azt kérte a bíróságtól, hogy állapítsa meg, hogy az elsőfokú bíróság és a másodfokú bíróság megsértették a családi élethez és kapcsolattartáshoz való személyiségi jogát. Az indítványozó szerint azáltal, hogy elutasították a bünygyi felügyelet megszüntetése és szabadlábra helyezése iránti, illetve másodlagosan a bünygyi felügyelet részleges feloldása iránti indítványát, lehetetlenné tették, hogy gyermekével személyesen találkozzon Keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek megsértették a családi élethez és kapcsolattartáshoz való személyiségi jogát és emiatt kérte, hogy a Törvényszék egyetemlegesen kötelezze az alpereseket sérelemdíj megfizetésére. Véleménye szerint aránytalanul korlátozták az alapvető jogait, ami a gyermek elidegenedéséhez is hozzájárult.
- [8] Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az indítványozó kérelmének megfelelően több esetben módosította a vele szemben elrendelt bünygyi felügyelet magatartási szabályait, így a sérelmezett végzések meghozatalakor az indítványozónak már széleskörű mozgási lehetősége volt. Az elsőfokú bíróság szerint bármikor felvehetette

volna a kapcsolatot a volt élettársával abból a célból, hogy egyeztessenek a kapcsolattartás tárgyában. Az, hogy a szülők között e kérdésben nem jött létre megállapodás, nem róható a bíróságok terhére. Az elsőfokú bíróság rámutatott arra is, hogy a gyermek és a szülő közötti kapcsolattartás jogosítványa ugyan kiemelkedő fontosságú alkotmányos alapjog, de nem minősül közvetlenül személyhez fűződő jognak és megsértése esetén személyiségi jogi jogkövetkezmények nem alkalmazhatók.

- [9] A másodfokú bíróság a perben azzal érvelt, hogy a felperes kiskorú gyermekével való kapcsolattartási joga és a családban éléshez való joga nem írhatja felül a büntetőeljárásban hozott törvényes kényszerintézkedések joghatásait. Aki ugyanis ilyen intézkedés hatálya alatt áll, annak szükségszerűen csorbulnak az alapvető jogai. Korlátozott a vádlott mozgási szabadsága, ennél fogva a kapcsolattartási joga is, mely a kényszerintézkedés jellegével szükségszerűen együtt járó korlátozás.
- [10] 1.4. A Törvényszék elutasította az indítványozó keresetét. Megítélése szerint a perbe vont bíróságok döntéseiket indokolták és figyelembe vették mind a gyermek, mind a sértett véleményét. A Törvényszék hangsúlyozta, hogy a gyermekkel való kapcsolattartás nem élvez elsőbbséget az eljárás során alkalmazott kényszerintézkedések céljaival szemben, különösen nem a sértett biztonságának és személyiségi jogainak tiszteletben tartásával szemben. A Törvényszék szerint a felperes előtt egyébként is nyitva álltak alternatív lehetőségek a kapcsolattartás biztosítására (pl. egyeztetés, polgári peres eljárás), így nem állapítható meg, hogy az alperesek jogellenesen vagy aránytalanul korlátozták volna alapvető jogait.
- [11] 1.5. A Győri Ítéltábla (a továbbiakban: Ítéltábla) helybenhagyta a Törvényszék ítéletét. Megítélése szerint az indítványozó kapcsolattartási jogának korlátozása a büntetőeljárás szükséges velejárója volt és nem bizonyult kirívónak vagy indokolatlanul súlyosnak.
- [12] 1.6. Az indítványozó az Ítéltábla ítéletének meghozatalát követően az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés, XV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés, valamint a 28. cikk sérelmét állította. Indítványában az Alaptörvényben biztosított jog vélelmezett sérelmek megvalósulását az alábbiak szerint indokolta.
- [13] Egy korábbi perben szülői társával egyezséget kötött a kiskorú gyermekével való kapcsolattartásról, amelyet a bíróság írásban is rögzített. A megállapodás értelmében a személyes kapcsolattartás az előzetes letartóztatás, illetve büntetés-végrehajtási intézetben történő fogvatartás ideje alatt szünetel, ezt követően azonban a kapcsolattartás az egyezségben foglaltak szerint újra lehetővé válik.
- [14] Az alperes bíróságok ellen indított keresetében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság elutasította a kérelmét a bűnügyi felügyelet feloldására, amelyet a másodfokú bíróság helybenhagyott – így nem tudott személyesen találkozni gyermekével. A

Törvényszék a keresetet elutasította, amit az Ítéltábla helybenhagyott, ami azonban álláspontja szerint sérti az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében biztosított magán- és családi élethez, valamint a szülő-gyermekek közötti személyes kapcsolattartáshoz való alapjogát, az Alaptörvény 28. cikkét, továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogát. Úgy véli, hogy a kapcsolattartási jog csak kivételes esetben korlátozható, a bíróságok viszont indokolatlanul tartották fenn a bünygyi felügyeletet, így aránytalanul korlátozták jogait. Indítványában kitért arra is, hogy a sérelmezett bírósági ítéletek nem állnak összhangban az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésével sem.

- [15] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg. Ennek során vizsgálnia kellett a befogadhatóság mind formai, mind tartalmi feltételeinek érvényesülését. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [16] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézhezvételétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Ítéltábla ítéletét az indítványozó 2025. január 6-án vette át. Az indítványozó a panaszt 2025. március 4-én, határidőben nyújtotta be. Az indítványozó az Alkotmánybíróság előtt jogi képviselő nélkül jár el. Az indítványozó továbbá jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [17] 2.2. Az indítvány az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pont]. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak az Alaptörvény 28. cikke {3004/2021. (I. 14.) AB végzés, Indokolás [24]}. Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság által az indítványozó szerint vizsgálendő bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c*) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvény megsértett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d*) pont], továbbá tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pont]. Az indítvány tartalmaz kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f*) pont].
- [18] 2.3. Az indítvány megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint – az indítványozó állítása alapján – az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be [Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pont]. Az indítvány megfelel továbbá

annak a tartalmi feltételnek, mely szerint az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pont]. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat (a továbbiakban: Ügyrend) 32. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz esetében a jogorvoslati lehetőség kimerítésének a kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra, mint rendkívüli jogorvoslatra. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz ezért a jogerős döntéssel szemben akkor is benyújtható, ha törvény felülvizsgálati kérelem benyújtását is lehetővé teszi, de az indítványozó ezzel a lehetőséggel nem él.

- [19] Az indítványozó, mint az alkotmányjogi panaszra okot adó per felperese jogosultnak és érintettnek is tekinthető [Abtv. 51. § (1) bekezdés, Abtv. 27. §]. Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaz.
- [20] 2.4. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [21] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés, valamint XV. cikk (1) bekezdéseinek állított sérelmével összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmaz meg.
- [22] Az Alkotmánybíróság a XV. cikk (1) bekezdésének, valamint a VI. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével kapcsolatban kiemeli, hogy a Törvényszék az eljárása során vizsgálta az indítványozó kiskorú gyermekével való kapcsolattartási jogának és családban éléshez való jogának állítólagos megsértését.
- [23] A Törvényszék indokolásában kiemelte, hogy „A felperes kiskorú gyermekével való kapcsolattartási joga és a családban éléshez való joga nem írhatja felül a büntetőeljárásban hozott törvényes kényszerintézkedések joghatásait, amik jellegüknél fogva szükségszerűen együtt járnak a felperes alapvető jogainak, így a gyerek lakóhelyén történő személyes találkozással megvalósuló kapcsolattartási jogának korlátozásával is.” (Törvényszék Ítélete, Indokolás [47]) A Törvényszék azt is megállapította, hogy „A felperes kiskorú gyermekével való kapcsolattartási joga és a családban éléshez való joga nem élvez elsőbbséget a sértett kíméletével, az ő személyiségi jogai tiszteletben tartásának kötelezettségével, a sértettnek a biztonsága garantálása iránti igényével szemben. (Törvényszék Ítélete, Indokolás [48])
- [24] Az Ítélet tábla szerint a szülőtársak egyezsége nem rendelkezett arról, hogy a kapcsolattartási jog szünetelésének megszűnése után milyen jogai vannak az

indítványozónak, így a kapcsolattartás módját és időtartamát sem határozta meg. Az Ítéltábla megállapította, hogy „Az alperesek eljárása nem akadályozta a felperest abban, hogy a kapcsolattartás szabályozása érdekében lépéseket tegyen.” (Ítéltábla Ítélete, Indokolás [31]) Az Ítéltábla a Törvényszék indokaival egyetértett, valamint kiemelte, hogy „A felperes fellebbezésében nem hivatkozott olyan tényre, körülményre, amely az érdemben helyes elsőfokú határozat megváltoztatására alapot adna.” (Ítéltábla Ítélete, Indokolás [23])

- [25] A fentiekkel összefüggésben irányadó megállapításokat fogalmaz meg az Alkotmánybíróság a 3064/2023. (II. 16.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh.), amely szerint „a felek egyezsége alapján létrejött kapcsolattartási rend az Alaptörvény és a Ptk. rendelkezéseit egyéniesíti a felek helyzetére mérve, amelynek célja, hogy a jogszabályban (törvényben) biztosított jogok a felek közötti viszonyban érvényesüljenek” (Abh., Indokolás [38]). Az Alkotmánybíróság ezen döntésében arra a következtetésre jutott, hogy „[j]elen esetben az Alaptörvény szerinti kapcsolattartáshoz való jog pótlását éppen az egyezséget megkötő felek korlátozták azzal, hogy azt nem a törvény adta keret kimerítésével határozták meg” (Abh., Indokolás [39]. Az Abh. alapján tehát nem a bírósági jogértelmezés eredményezte a kapcsolattartáshoz való jog korlátozását, hanem az indítványozó maga vállalta annak kereteit – különös tekintettel a vele szemben folyamatban lévő büntetőeljárásra és fogva tartására. Az indítványozó tehát maga korlátozta az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében és XVI. cikk (2) bekezdésében foglalt alapjogait.
- [26] Az Alkotmánybíróság a XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével kapcsolatban kiemeli, hogy „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az, „hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntést tévesnek tartja, nem tekinthető az eljárás tisztességessége követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek” {3416/2023. (X. 11.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [27] Az Alkotmánybírósági gyakorlat szerint a „tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik „a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {4/2022. (III. 23.) AB határozat, Indokolás [23]; 3169/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [32], vö. 3107/2016. (V. 24.) AB határozat, Indokolás [38]}. „Az indokolási kötelezettség mindössze azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés

indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie és nem minden egyes részletre” {4/2022. (III. 23.) AB határozat, Indokolás [23]; 3169/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [32]}.

- [28] Az Alkotmánybíróság az indítványozó érvelésével összefüggésben arra is rámutat, hogy „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti superbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.
- [29] Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel megállapította, hogy az alkotmányjogi panaszában az indítványozó nem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel. Az indítvány az eljáró bíróságok döntéseivel kapcsolatban nem alkotmányossági, hanem törvényességi, szakjogi kifogásokat fogalmaz meg. Erre tekintettel az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt vagylagos befogadhatósági feltételek egyikének sem.
- [30] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. szeptember 23.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró